

Πελέγμ', δ' τότον ποιόν
Τὸν Κριτικὸν τῶν πανεργεῖν
Ηρξατ', ὃ ξέδιψες πὶ κακὸν λαβεῖν.
Οἴμα γὰρ ἀπίχ' σφρίσθιν ὅπερ
Πάλαι πότ' ἐζήτει,
Ιδε μὲν τὸν φεινόν οἱ,
Γινώμας τὸν εὐαντίας λέγειν
Τοῖσι μηδόις,
Ως τεινάντας ἀπαντας
Οἶστερ αὖτε ξυγγλυπτού,
Καθ' εἰναντίας παμπόνεια.
Ισως ἴστος βελήσει
Καέφωνον ἀντ' εἴτε.

A Apparet qui hunc sophistam
Protulit, nam ex quo uaria orsa
Cæpit usurpare, malum sibi
Accerset: & mox reperiet, puto,
Quod ante quærebat:
Vt gnatum haberet callidum;
Qui legibus contraria
Dicere posuit:
B Et vincere uniuersos
Cum quibus conuersetur,
Quamlibet praua dicat.
Erit iam, erit, cum filium
Optabit esse mutum.

Σχόλια. Τὸν Κριτικὸν.] ὁ φιλόσοφος. ὁ πάτερ ἡ τὸν
γέροντα δότο τοῦ Κριτικοῦ. Ισως ἴστος.] εὑρεταὶ παρ-

ἀπὸ ἀδικούμενος καὶ μεινάπαχων τέλεον ἀφωνον εἰ-
τὸν εἴτε.

C

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ

Σκηνὴ τεθρί.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠ-
ΠΙΔΗΣ.

Τείματεσι Ιαμβίνοι.

I Οὐ, οὐ.
Ω γάπτες καὶ ξυγγλυπτοί, καὶ μηδέ.
Αμιαντεῖ μοι, τοποθύω πάσῃ τεχνῇ.
Οἴμοι κακοδιάμων τῆς κεφαλῆς, καὶ τῆς γνά-
θου.
Ω μιαρέ τύπεις τὸ πατέρα; Φειδίππα. φίμ' ὡ
πατέρ.
Σέξ. Ορεᾶθ' ὄμολογοντ', ὅπι με τύπει; Φει. καὶ
μάλα.
Σέξεψ. Ω μιαρέ, καὶ πατεροία, καὶ τοιχωρύ-
χε.
Φειδίππα. Αὐτής με ταῦτα τῶντα, καὶ πλείω
λέγε.
Αρ' οὐδέ, ὅπι χαῖρω πόλλ' ἀκοίων διὶ κα-
κά.
Σέξ. Ω λακούσθηκε. Φειδίππα. πάτερ πολλοῖς
τεῖς ρόδοις.
Σέξ. Τὸν πατέρα τύπεις; Φειδίππα. καὶ ποφαῖν
γε, νῦν Δία,
Ως εὖ δίκη σ' ἔτυπτον. Σέξ. ὡς μιαρώτατε,
Καὶ πῶς γέροιτ' αὖ πατέρες τύπειν εὖ δίκη;

ACTVS V. SCENA

prima.

STREPSIADES, PHIDIP-
PIDES.

Trimetri Iambici.

E Heu, heu:
E O populares, cognati, vicini & accolæ,
Festem hibi opem omnibus modis qui vapu-
lo.
V a mihi misero: uacapiti, uagenis meis:
Scelestè, patrem tūn' verberas? P.H. equidem
pater.
ST. Ecce reum confidentem, quod me verbé-
ret.
P.H. Imò ST. scelerate, parricida, parietum
Perfessor. P.H. repece hac obsecro, & plura in-
gere.
Nam quod scias maledicta audire gestio.
F ST. Cinade. P.H. perge, nam conspergis mero-
sis.
ST. Tūn' verberas patrem? P.H. merito: nam per
Iouem
Tibi ego ostendam, quod iure verberau-
rim.
ST. Hominum impurissime, quomodo iure quis
patrem

G

ώς ἔπειτα πατέρες τειμημένος, δῆλον ἐστι ταῦτα ταῦ-
τα διατέπλασαι ἀπὸ τῆς πρὸς Σωκράτη μιαροῦς γά-
ρεν, δεικνύατε τέτων φιλοτιμούμενος ὅτι μιδὲν χρη-
στὸν διδάσκει θεοὺς νέους, ἀλλὰ τοιωντίον πονηρὸν, ὁ-
πότε καὶ οὐ τοὺς γενέμενάς τοι εἴποι γίνοντας, καθί-
σποσ.